

Elementen voor een zienswijze vanuit het CFNS ecosysteem bij
https://www.internetconsultatie.nl/nationaal_frequentieplan_2014/b1

1. Het is te waarderen dat er hier 1 definitie wordt voorgesteld onder het begrip ‘installatiegebonden’ voor zowel installaties ter zee als in de territoriale wateren, aansluitend op ‘perceelsgebonden’ op land. Maar het blijft vreemd dat de Nederlandse overheid deze overigens in de telecomsector onbekende en ongebruikte begrippen introduceert voor private mobiele netwerktoepassingen van spectrum. Tevens is de afhankelijkheid van overige digitale infrastructuur elementen naast spectrum, zoals geschikte opstelpunten en breedbandige en latency-beperkte backhaulvoorzieningen op zee geheel afwijkend van de situatie op land. Zie verder ook hieronder opmerking / element 8.
2. De voorgestelde begripsbepaling voor installatiegebonden netwerken eindigt met “*waarbij het beoogde verzorgingsgebied zich beperkt tot de directe omgeving van de installatie*”. Dit roept direct de vraag op wat onder “directe omgeving” verstaan zou moeten worden en in hoeverre voor iedere installatie die verankerd is op de zeebodem waarvoor dekking van een draadloos netwerk gewenst is, ook een eigen vergunning aangevraagd dient te worden.
3. Het voorafgaande deel van de voorgestelde definitie luidt: “*Radiocommunicatienetwerk op zee voor communicatie binnen een bedrijf of organisatie, of binnen meerdere bedrijven of organisaties die met elkaar samenwerken voor de exploitatie van één gezamenlijk radiocommunicatienetwerk, op een installatie ter zee of een installatie opgericht op de bodem van de territoriale zee, die het bedrijf, de organisatie, of de samenwerkende bedrijven of organisaties in eigendom hebben, of waarop zij anderszins het recht hebben deze te gebruiken voor functionele doeleinden*”. Dit roept de vraag op of hiermee ook voorzien wordt in een gezamenlijk geëxploiteerd (neutral host) radioantennenetwerk (RAN) waarvan meerdere private (en op termijn wellicht ook publieke) corenetwerken gebruik kunnen maken.
4. Band n78 (3300-3800 MHz), waarbinnen beide voor private netwerken in Nederland aangewezen banddelen van 50 MHz ook vallen, is 1 van de drie EU-geharmoniseerde 5G NR (New Radio) pionierbanden. Eerder is in dit kader band n28 (700 Mhz FDD band) voor publieke mobiele netwerken aangewezen en tot 2040 in 6 kavels verdeeld over 3 operators voor gebruik op land en voor in de territoriale wateren in 3 kavels toegewezen aan 2 MNO’s voor toepassing daarbuiten op het NCP. Geconstateerd kan worden dat er voor toekomstige openbare 5G SA netwerken waarin basisdekking met band n28 en ‘breedband’ met behulp van band n78 in en rond de 12-mijlszone vanaf de kustlijn, waar o.a. meerdere windparken al operationeel in aanbouw of gepland zijn, volledige 5G dekking van de territoriale wateren met openbare 5G netwerken bijzonder lastig is geworden. Het uitsluiten van de toepassing van dit spectrum voor private (en in praktijk in toenemende mate 5G SA) netwerken over grotere afstanden en oppervlakten, zoals met IAB (en waaronder ook FWA), lijkt derhalve op zee ongewenst.
5. Het in de consultatie voorgestelde op voorhand toepassen van conformiteit aan de vigerende synchronisatieafspraken voor de 3,5 Ghz-band voor de IGN’s, samen met het uitsluiten van (in praktijk minimaal) de onderste 20 MHz van de 50 MHz in de 3400 – 3450 MHz vanwege radartoepassing in de aangrenzende frequentieband, ondermijnt de concurrentiepositie van aanbieders die van deze frequentieband gebruik moeten maken voor 3,5 GHz toepassingen ten opzichte van de MNO’s die ieder over aaneengesloten 100 MHz hiervoor beschikken.

6. Over het onderzoek dat door Dialogic wordt uitgevoerd naar aanleiding van de voorgenomen Europese harmonisatie van de 3800 – 4200 MHz band voor private netwerken is onlangs bekend geworden dat de economische waarde van spectrum voor publieke taken hierbij buiten de opdracht om nader te onderzoeken valt. Ook mogelijke aansluiting van dit banddeel (van n77) op de bovenste 50 MHz in band n78 voor publieke taken op zee, welke hier wordt geconsulteerd, valt zo buiten scope..

7. Bij de wijziging onder Q., met een aanwijzing van frequentieband 1900 – 1910 aan het Ministerie van I&W voor publieke taken, wordt specifiek verwezen naar de mogelijkheid om deze band op de Noordzee in te gaan zetten voor andere publieke taken dan spoorweg-gerelateerd. Er zou aangedrongen kunnen worden om in dit kader zo spoedig mogelijk ook een hierop aansluitende aanwijzing voor de frequentieband 1910 - 1920 MHz te laten plaatsvinden.

8. Er lijkt bij de consultatie nog in onvoldoende mate sprake te zijn van een in samenhang uitgevoerd beleid voor de verschillende spectrumbanden, waarbij de toepassingen en de daarbij betrokken stakeholders centraal staan. Zoals het toekomstige [medegebruik van windparken](#), waarvoor onder andere ook op de bodem verankerde installaties toegepast kunnen gaan worden, lijkt bijvoorbeeld nog niet voldoende te zijn meegewogen in deze consultatie, waarbij onze indruk is dat vooral het beleid voor de vergunningen op land als uitgangspunt is genomen.

Het inpassen in de huidige Telecomwet en in geval van de Noordzee de Wet installaties ter zee en de mogelijkheden tot effectieve handhaving, lijken belangrijker te zijn dan efficiënt gebruik van spectrum en opstelpunten, de mogelijkheden tot uitrol en exploitatie, de robuustheid van de netwerken en het scheppen condities voor innovatie (zoals de uitrol van meshnetwerken op zee). Met het in praktijk toekennen van slechts 30 Mhz voor private netwerken op zee, inclusief allerlei beperkingen, en het hierboven aangeduide ontbreken van koppeling van het beleid voor andere spectrumbanden, wordt dit nogmaals onderstreept.

Het lijkt derhalve ook een punt van aandacht dat er aparte clusters verantwoordelijk blijven voor digitale infrastructuur als geheel en het voor draadloze mobiele infrastructuur zo fundamentele deelgebied spectrum. Met name voor een grotendeels ‘greenfield’ omgeving als de Noordzee, nu tevens geconfronteerd met zeer snel en intensief verlopende uitbreiding van diverse maatschappelijke en technologische transitie en bedreigingen, is er wellicht ruimte voor verbetering van het beleid en aanvullend risico-management.